

Гледам муфтију Зукорлића и нервирам се. Гледам га а однекуд ми је познат онај разметљиви начин комуникације и наглашавање речи као да их утискује.

И сетио сам се одакле ми је познат.

Био је април месец 1999. године. НАТО агресија у пуном замаху, а моји пријатељи радио-аматери у свом елементу. Преносе информације и одлично попуњавају оне празнине које не могу да поуне званичне организације. На једном од центара зтекао сам мог пријатеља Блажу како жучно и цинично води глупаве разговоре у којима се размењује ред претњи, ред увреда али са оним карактеристичним „наседањем“ на речи којим се показује презир и омаловажавање неистомишљеника. Блажо уморан али упоран. У краткој паузи коју је добио прекорио сам га због нетолерантности и простог речника, а он ми је објаснио: „ На нашим фреквенцијама се повремено појаве кретени који нам сметају, блокирају канале јаким уређајима, производе сметње и упадају у разговоре вређајући. Наши радиоматери су мене су одредили да прикупим ове паћенике. Почнем да их вређам и онда им закажем састанак на мојој фреквенцији. Ја сам, ми то кажемо, „лепак за будале“. И ето тако, док се ми вређамо и омаловажавамо сатима моје колеге несметано преносе корисне информације и раде праве послове. Ти знаш да сам миран и паметан човек али овде сам простак по задатку, треба испровоцирати противника и склонити га од важних ствари. А успут и њега довести у ситуацију да се покаже простим и примитивним, ајде здраво журим на посао“.

Према званичним проценама из 2002. године у Србији је живело 3,42% лица исламске вероисповести, односно 1,81% лица која су бошњачка национална мањина. Значи исламских верника има око 250000, дакле, нешто мање него што Нови Београд има становника а Бошњака отприлике као Чукарица. Огромна већина исламских верника, као и њихове комшије православци имају интерес да буду у добрим односима са комшијама. А ако и имају спор да га реше мирно, ако може договором.

Биће ипак да је провокативни језик којим се служи муфтија ипак само „лепак за будале“. Да се распале они Срби који би одмах да нешто пале и разваљују, да доказују ко је од кога постао и ко је где дошао. Да се Бошњацима да нада у повратак старог оријента. Али изгледа понајвише да се привуче пажња и забашуре неке веће и важније теме. Па обе бошњачке партије су у владајућој коалицији и могу своја питања решавати у оквиру

Лепак за будале

Пише: Александар Недић
понедељак, 31 јануар 2011 21:57

система.

Био ја у праву или не, најбоље је не распаљивати се али радити свој посао. Србија је већ одавно платила данак у крви, зноју и сузама да би се шалила са својом државношћу. За остале ствари нека свако бира шта жели. Ко жели леп суживот са Србима, неће му бити проблем да га и оствари а ко жели кавгу, верујем да ће наћи и оних који су за то расположени. Што се мене тиче, ја ћу и даље јести урмашице, улутме и кадаиф чак да то муфтија и забрани.

И мала поука са истока: показујући универзалне људске приче, Онур и Шехерзада су освојили срца људи и у Србији. Да су причали само турску или исламску причу, не верујем да би се глас о њима чуо даље од Једрена.